

Като свършилъ Своѣ-тѣ проповѣдь, Господь заповѣдалъ Симону Петру да отплува понадалечъ, въ дълбинѣ-тѣ на езеро-то и да мѣтне мръжи-тѣ. „Наставниче,“ отговорилъ Симонъ, „нѣй цѣлъ ноць сме ся трудили и ничто не уловихме. По Твоѣ-тѣ думѣ, сега още веднажъ ще мѣтнемъ мръжѣ-тѣ.“

Симонъ съ брата си Андрея отплыли на дълбинѣ-тѣ на езеро-то, мѣтижи мръжѣ-тѣ и уловили такова множество рыбѣ, чтото отъ теготѣ-тѣ ся раздирала мръжа-та имъ. Тиѣ подали знакъ на свои-тѣ содружницы на Іоанна и на брата му Іакова, които были на другѣ ладѣ, за да доплувать до нихъ на помощь. Кога доплували тѣ до нихъ, то истегли мръжѣ-тѣ и натоварили и на двѣ-тѣ ладѣ толкосъ много рыбѣ, чтото едва могли да ся държатъ на водѣ-тѣ. Симонъ Петръ ся много уплашилъ, едно отъ всемогущество-то на Господа, друго отъ мысль за свое-то собственно недостоинство. Той припаднѣлъ на нозѣ-тѣ Іисусовы, восклицаящи: „Господи, излѣзь отъ мене: Азъ сѣмъ чловѣкъ грѣшенъ.“ Всички, что были со Симона Петра, паднѣли въ удивленіе и ужась. Но Господь отговорилъ Симону Петру: „Не бойся, отсега на тамъ ще ловишь чловѣцы, ще ты при-вождашь въ царство небесно.“

Като пристигнѣли до брѣга, тѣ истегли на земѣ-тѣ и двѣ-тѣ ладѣ, оставили всичко и отишли слѣдъ Іисуса Христа.

ГЛАВА XXV.

ПРЕБЫВАНІЕ Іисусъ Христово въ Капернаумъ и странствие-то Му по Галиилѣ.

Іисусъ Христосъ влѣзълъ въ Капернаумъ, който ся намиралъ при брѣга на Геннисаретско-то езеро. Въ тоя градъ Симонъ Петръ и братъ му Андрей имали къщѣ свои. Іисусъ Христосъ избралъ тоя градъ за свое жителство, намѣсто